

Ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050

Europaparlamentets resolution av den 15 mars 2012 om färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050 (2011/2095(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande ”Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050” (COM(2011)0112) och de åtföljande arbetsdokumenten (SEK(2011)0288) och (SEK(2011)0289),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”En analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 % och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage” (COM(2010)0265) och det åtföljande dokumentet (SEK(2010)0650),
- med beaktande av förslagen om omarbetning (COM(2011)0656) och ändring av direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFid) (COM(2011)0652) och direktivet om marknadsmissbruk (MAD) (COM(2011)0651), med hänsyn tagen till utsläppsrätter i enlighet med EU:s utsläppshandelssystem,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 23 oktober 2011,
- med beaktande av EU:s klimatförändrings- och energipaket,
- med beaktande av artikel 9 i EUF-fördraget (socialklausulen),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0033/2012), och av följande skäl:
 - A. Ett nittiotal parter i FN:s ramkonvention om klimatförändringar, som tillsammans svarar för över 80 procent av världens utsläpp och bland vilka också märks tillväxtekonomier, har ensidigt tillkännagett kvantitativa utsläppsminskningmål för hela sitt näringsliv, låt vara att dessa mål inte är juridiskt bindande.
 - B. Europaparlamentet och Europeiska rådet har tillkännagett sin avsikt att minska utsläppen av växthusgaser med mellan 80 och 95 procent senast 2050.
 - C. Europeiska unionen måste komma överens om specifika utsläppsminskningmål för att lägga grunden till och skapa ramen för de lagstiftningsakter och andra åtgärder som behövs.
 - D. Av färdplanen framgår det att det nuvarande klimatmålet på 20 procent till 2020, varav över hälften kan uppnås via externa kompensationer, inte är en kostnadseffektiv strategi för en minskning med 80 procent till 2050 jämfört med 1990. En minskning med 80 procent är i underkant, jämfört med de 80–95 procent som IPCC anser nödvändiga för industriländerna och som Europeiska rådet kommit överens om som EU:s mål till 2050.

- E. Näringslivet behöver en klar bild av Europas strategi för låga koldioxidutsläpp för att kunna investera miljövänligt på lång sikt och till stöd för detta behövs också klara och tydliga bestämmelser, ambitiösa mål och väl utformade mekanismer för finansiering.
 - F. Det ligger i medlemsstaternas intresse att minska beroendet av utländska energileverantörer, särskilt bland politiskt problematiska länder.
 - G. Internationella energiorganet har beräknat att redan i dag kommer fyra femtedelar av de energirelaterade koldioxidutsläpp som tillåts fram till 2035 i det så kallade 450-scenariet att orsakas av den befintliga kapitalbasen.
 - H. Vi måste bedöma hur stora riskerna är för att åtgärderna på hemmaplan, om det inte görs tillräckligt i global skala, kommer att öka marknadsandelen för mindre effektiva anläggningar på annat håll, så att utsläppen globalt sett ökar, alltså det som kallas koldioxidläckage.
 - I. Enligt Stern-rapportens uppskattningar kommer vi att drabbas av kostnader som motsvarar en förlust på minst 5 procent av den globala BNP per år om vi inte gör något för att skydda klimatet.
 - J. Per definition är det inte koldioxidneutralt att producera och använda biomassa som energikälla.
 - K. Sociala aspekter måste beaktas med hjälp av det instrument som heter ”sociala konsekvensbedömningar”.
1. Europaparlamentet inser nyttan med att medlemsstaterna och, i förekommande fall, deras regioner, utvecklar ett utsläppsnålt samhälle och ställer sig därför bakom kommissionens färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050, med den väg som utstakats där och dess specifika milstolpar om att de inhemska utsläppen ska minskas med 40 procent fram till 2030, 60 procent fram till 2040 och 80 procent fram till 2050. Parlamentet stöder också omfattningen av de sektorsspecifika milstolparna såsom grund för förslag till lagstiftning och andra initiativ inom den ekonomiska politiken och klimatpolitiken. Parlamentet inser att vägen och milstolparna bygger på Primes-modellen med syftet att förbereda den lagstiftning och de andra bestämmelser som behövs.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att planera för minskning av växthusgasutsläppen för 2030 och 2040 med konkreta sektorsspecifika mål och med en ambitiös tidtabell.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom de två följande åren föreslå vilka åtgärder som behövs för att målen för 2030 ska nås och då ta hänsyn både till olika länders nationella kapacitet och potential och till internationella framsteg med klimatåtgärder.
 4. Europaparlamentet anser att åtgärderna bör genomföras på ett samordnat, kostnadseffektivt och ändamålsenligt sätt, med hänsyn till de enskilda medlemsstaternas särdrag.
 5. Europaparlamentet efterlyser en större samstämmighet mellan unionens olika program och strategier för att målen i färdplanen ska kunna nås och se till att prioriteringarna

integreras fullt ut i den nya fleråriga budgetramen 2014–2020. Parlamentet menar att EU skulle kunna minska sina inhemska koldioxidutsläpp med 25 procent eller mer 2020 ifall målet om 20 procents ökad energieffektivitet uppnås och att denna minskning ändå skulle vara en kostnadseffektiv väg mot det långsiktiga målet om 80–95 procents minskning av växthusgasutsläppen till 2050 jämfört med 1990 års nivåer. Parlamentet konstaterar att en mindre ambitiös strategi enligt färdplanen skulle leda till betydligt högre kostnader under hela perioden. Parlamentet erinrar dock om att kostnadseffektiviteten i investeringar alltid bör mätas med hänsyn till medlemsstaternas budgetar.

6. Europaparlamentet erinrar om att parlamentet inför klimatkonferensen i Durban uttalat som sin åsikt att koldioxidutsläppen bör minskas med mer än bara 20 procent fram till 2020.
7. Europaparlamentet understryker att tydliga utsläppsmål kommer att sporra till nödvändiga, tidiga investeringar i forskning och utveckling samt demonstration och införande av teknik med låga utsläpp. Parlamentet anser dessutom av det är av avgörande betydelse att man fastställer en långsiktig strategi för att kunna garantera att EU når sina överenskomna mål om att minska utsläppen till 2050.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en analys av kostnader och nytta på medlemsstatsnivå av att man följer den föreslagna planen, genom att ta hänsyn både till nationella omständigheter som betingas av olikheter i teknisk utveckling och till vilka investeringar som måste göras (och av samhällets acceptansbenägenhet av dessa) samt också beakta flera av de omständigheter som föreligger globalt.
9. Europaparlamentet understryker att en övergång till ett utsläppsnålt samhälle skulle kunna skapa flera nya arbetstillfällen och samtidigt trygga den ekonomiska tillväxten och ge Europas näringsliv en konkurrensfördel.
10. Europaparlamentet erinrar om att övergången till icke-förorenande teknik märkbart skulle minska luftföroreningarna och sålunda vara till avsevärd nytta både för hälsan och miljön.

Den internationella dimensionen

11. Europaparlamentet noterar att man runtom i världen alltmer och allt snabbare börjar utveckla och tillämpa teknik med låga koldioxidutsläpp samt att det är väsentligt för Europas framtida konkurrenskraft att Europa investerar mer i forskning kring sådan teknik samt i utveckling och tillämpning av den.
12. Europaparlamentet konstaterar att hållbar vetenskaplig och teknisk innovation har förskjutits från Europa till andra delar av världen, vilket kan leda till att EU förlorar sin ledarställning på det tekniska området och blir en nettoimportör av sådan teknik och de färdiga produkter som hör ihop med den. Parlamentet betonar därför vikten av ett europeiskt mervärde för utveckling och inhemsk produktion av teknik och produkter, särskilt för energieffektivitet och förnybar energi.
13. Europaparlamentet framhåller att Kina är världsetta i installerad vindkraftkapacitet, att kinesiska och indiska producenter hör till de tio ledande tillverkarna av vindkraftsturbiner och att Kina och Taiwan för närvarande tillverkar de flesta av världens solcellspaneler. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att

främja en miljöeffektiv utveckling och produktion inom EU av dessa tekniker och av de nya innovativa tekniker som krävs för att uppnå ambitiösa mål för en minskning av växthusgasutsläppen.

14. Europaparlamentet uppmanar EU till fortsatt aktivitet vid de internationella förhandlingar som syftar till att slutföra ett vittsyftande, heltäckande och juridiskt bindande avtal. Parlamentet konstaterar vikten av att EU lever ut sin övertygelse och föregår med gott exempel på att ett utsläppssnålt samhälle är till nytta och kan fungera. Parlamentet välkomnar att konferensen i Durban utmynnats i en överenskommelse om en klar tidsfrist för utarbetandet av ett internationellt avtal för perioden efter 2012, liksom att man vid konferensen accepterat att stora utsläppare, antingen de är utvecklade länder eller utvecklingsländer, måste anta ambitiösa och tillräckliga mål för minskning av växthusgasutsläppen.
15. Europaparlamentet understryker att EU måste fortsätta att agera konstruktivt vid de globala klimatförhandlingarna och att en europeisk klimatdiplomati måste utvecklas inom EU:s utrikestjänst.
16. Europaparlamentet påpekar att den viktigaste utmaningen för ett hållbart utsläppssnålt samhälle består i att få med arbetet för klimatet i alla viktiga verksamhetsområden som berör energi, transport, jordbruk, utbildning, innovation osv.
17. Europaparlamentet betonar att en försening av de globala och europeiska klimatåtgärderna skulle medföra högre kostnader inte bara för att nå 2050-målet på grund av uteblivna investeringar i koldioxidintensiva anläggningar och långsammare tekniska rön, utan också genom att EU skulle förlora sin innovativa och ledande roll inom forskning, sysselsättningsskapande och utveckling av en mer miljövänlig hållbar ekonomi. Parlamentet drar vidare slutsatsen att en senareläggning av åtgärderna för 2020 kommer att leda till lägre minskningspotential för 2030 och därefter.
18. Europaparlamentet upprepar att de kumulativa utsläppen är avgörande för klimatsystemet. Parlamentet konstaterar att EU med en plan för 30 procents minskningar till 2020, 55 procents minskningar till 2030, 75 procents minskningar till 2040 och 90 procents minskningar till 2050 fortfarande skulle släppa ut dubbelt mer koldioxid per person än vad som i global skala anses förenligt med en temperaturhöjning på max två grader Celsius, och att fördröjda utsläppsminskningar ökar den sammanlagda utsläppsandelen betydligt.
19. Europaparlamentet erinrar om att det inte är sagt att vi kan undvika betydande negativa climateffekter bara för att vi begränsar den globala temperaturökningen till i snitt två grader Celsius.

Utsläppshandelssystemet

20. Europaparlamentet inser att EU:s utsläppshandelssystem är det huvudsakliga, om än inte det enda instrumentet för att minska industrins utsläpp och sporra till investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp. Parlamentet konstaterar att systemet ytterligare måste förbättras och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komplettera systemet med teknik och innovation för att åstadkomma de avsevärda minskningar som behövs.
21. Europaparlamentet konstaterar att EU:s utsläppshandelssystem fyller sin avsedda

funktion och att prisnedgången på utsläppt koldioxid beror på att ekonomin börjat gå långsammare och antalet tillgängliga utsläppsrätter vida överstiger efterfrågan på dem. Parlamentet oroar sig för att EU kan hamna i ett sämre läge jämfört med sina konkurrenter inom industrin, eftersom det saknas stimulans till investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp och ökad energieffektivitet. Parlamentet instämmer med rapporterna om att priset på utsläppt koldioxid inte förväntas stiga i framtiden, eftersom detta skulle förutsätta antingen avsevärt högre tillväxt eller anpassningar av EU:s utsläppshandelssystem.

22. Europaparlamentet inser att dagens pris på utsläppt koldioxid inte kommer att sporra till några investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp och således endast i högst ringa grad kommer att bli en drivkraft för utsläppsminskningar, samtidigt som det medför en risk för att EU under flera årtionden kommer att binda upp sig till en infrastruktur med höga koldioxidutsläpp.
23. Europaparlamentet betonar att politiken för att anpassa oss till klimatförändringarna och dämpa verkningarna av dem inte kan föras endast med hjälp av marknadsbaserade mekanismer.
24. Europaparlamentet inser att utsläppshandelssystemet drabbats av problem som man inte räknat med från början och att det växande överskottet av utsläppsrätter kommer att motverka koldioxidsnåla investeringar under många år framöver. Parlamentet konstaterar att detta medför risker för effektiviteten hos utsläppshandelssystemet, som är EU:s viktigaste mekanism för att utsläppen ska kunna minskas på ett sätt som skapar likvärdiga förutsättningar för konkurrerande teknik, ger företagen handlingsfrihet att ta fram egna strategier mot utsläppen och innefattar särskilda åtgärder mot koldioxidläckage.
Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att rätta till utsläppshandelssystemet på de punkter där det misslyckats och få det att fungera såsom det ursprungligen var meningen. Dessa åtgärder får inbegripa
 - a) Så snart som möjligt lägga fram en rapport för parlamentet och rådet, med undersökning bland annat av konsekvenserna för incitamenten till investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp samt risken för koldioxidläckage. Innan tredje fasen inleds ska kommissionen vid behov ändra den förordning som avses i artikel 10.4 i direktiv 2003/87/EG för att genomföra lämpliga åtgärder, eventuellt bl.a. i form av att hålla inne så många utsläppsrätter som behövs för ändamålet.
 - b) Föreslå lagstiftning så tidigt som detta låter sig göra, så att kravet på en årlig linjär sänkning på 1,74 procent ändras så, att kraven i målet om minskade koldioxidutsläpp till 2050 kan uppfyllas.
 - c) Göra och offentliggöra en utredning av värdet med att fastställa ett reservpris för utauktioneringen av utsläppsrätter så tidigt som möjligt.
 - d) Vidta åtgärder för att öka tillflödet av relevant information till samt insynen i utsläppshandelssystemets register för att möjliggöra en bättre övervakning och utvärdering.
 - e) Ytterligare förbättra användningen av kompensationsmekanismer, till exempel genom att begränsa tillgången till sådan kompensation som innebär subventionering av konkurrenterna till Europas industri, till exempel inom området

fluorerade kolväten.

- f) Det oaktat tillse att inga av åtgärderna leder till minskad tilldelning av utsläppsrätter till sektorer där risk för koldioxidläckage kan föreligga, enligt riktmärkesbeslutet (kommissionens beslut 2011/278/EU).

25. Europaparlamentet konstaterar att dessa åtgärder kommer att öka medlemsstaternas auktionsintäkter, påminner regeringarna om att de kan använda obegränsat med pengar för klimatrelaterade ändamål och rekommenderar att intäkterna används för att sporra till industriinvesteringar som minskar koldioxidutsläppen eller till andra sysselsättningsskapande åtgärder, t.ex. att sänka skatterna på arbete.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast vid utgången av 2013 lägga fram förslag om att kravet på köp av utsläppsrätter på auktion ska gälla också för sådana energiintensiva industrier som endast i minimal utsträckning hotas av internationell konkurrens.
27. Europaparlamentet håller med om att beslutet om medlemsstaternas insatser (Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG) måste justeras för att målen i färdplanen på väg mot ett utsläppsnålt samhälle ska kunna nås.

Koldioxidläckage

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i detalj offentliggöra EU:s faktiska bidrag till minskningen av de globala koldioxidutsläppen sedan 1990, med hänsyn tagen också till EU:s förbrukning av produkter som nu tillverkas annorstädes.
29. Europaparlamentet vidhåller att övergången till ett utsläppsnålt samhälle bör stödjas av rimlighet och måttlighet i lagstiftningsfrågor. Parlamentet framhåller att sysselsättningen och produktionen inom energiintensiva sektorer avsevärt påverkas av om dessa måste följa en administrativt och ekonomiskt betungande miljölagstiftning och att detta också ökar risken för koldioxidläckage genom att företag och således arbetstillfällena tvingas flytta ut från EU.
30. Europaparlamentet håller med kommissionen om att gränsjusteringsåtgärder eller åtgärder för att importen också ska tas med i utsläppshandelssystemet måste förenas med full utauktionering för de berörda sektorerna och uppmanar kommissionen att utreda inom vilka sektorer gratistilldelningen av utsläppsrätter inte förhindrar koldioxidläckage.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt vägleda medlemsstaterna vid antagandet av eventuella åtgärder för att industrier med påvisad hög risk för koldioxidläckage ska kunna kompenseras för i direktivet föreskrivna indirekta kostnader i anslutning till utsläpp av växthusgaser.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda avsaknaden av det geografiska kriteriet i bedömningen av koldioxidläckage i samband med elmarknaden i sydöstra Europa.
33. Europaparlamentet noterar färdplanens slutsats att energisektorn bör göras praktiskt taget helt koldioxidfri till 2050 (93–99 procents minskning av utsläppen). Parlamentet är också medvetet om att ur EU-industrins synvinkel har de första som går över till tekniker med

låga koldioxidutsläpp en konkurrensfördel i dagens och morgondagens koldioxidsnåla värld. Parlamentet konstaterar att utsläppsminskningarna därför bör åstadkommas på ett sätt som inte skadar EU:s konkurrenskraft och som motverkar risken för koldioxidläckage, särskilt i energiintensiva sektorer.

Energieffektivitet

34. Europaparlamentet påminner om de nuvarande bedömningarna, som antyder att målet om 20 procents ökad energieffektivitet och minskad energianvändning jämfört med prognoserna för 2020 för närvarande inte ser ut att kunna nås. Parlamentet efterlyser snabba insatser, högre ambitioner och ett starkare politiskt engagemang för att nå 2020-målen och för att blicka bortom 2020 och på så sätt locka till sig lämpliga satsningar. Parlamentet stöder slutsatsen i kommissionens färdplan om att en energieffektivitetspolitik är väsentlig för att koldioxidutsläppen ytterligare ska kunna minskas. Parlamentet anser därför att bindande mål inte får uteslutas, och understryker att energieffektivitetsåtgärder skapar nya arbetstillfällen och ekonomiska besparingar samt ökar försörjningstryggheten och konkurrenskraften. Parlamentet välkomnar i detta avseende de prioriteringar som fastställs i direktivet om energieffektivitet om att öka energieffektiviteten inom alla sektorer, och framför allt i byggnader, genom renovering av befintliga byggnader, med fokus på renovering av offentliga byggnader. Parlamentet efterlyser ökade resurser och åtgärder för att hitta nya finansieringskällor på EU-nivå och nationell nivå, bland annat genom nya finansieringsinstrument. Parlamentet framhåller vikten av privata investeringar för att avhjälpa de nuvarande budgetbegränsningarna inom den offentliga sektorn.
35. Europaparlamentet beklagar djupt att man inte gjort någonting för att kostnadsfritt minska utsläppen av växthusgaser genom effektivare användning av energi och resurser och efterfrågar snabbare arbete enligt ekodesigndirektivet (2009/125/EG), tillsammans med en strikt tillämpning av principen om lägsta livscykelkostnader, eller att genomförandeåtgärderna fastställs på en nivå som nära motsvarar nivån hos dem som har bäst prestanda, liksom att minimikrav fastställs också för icke-elektriska produkter.
36. Europaparlamentet vill att arbetet med stöd av ekodesigndirektivet också ska inrikta sig på värmeutrustning, värmepannor och isoleringsmaterial, med vilkas hjälp man lättare kan minska användningen av energi och resurser och samtidigt öka materialåtervinningen, samt att märkningskraven ska utvidgas och utvecklas, eftersom de kan hjälpa konsumenterna att fatta välgrundade beslut.
37. Europaparlamentet betonar att handlingsplanen för energieffektivitet måste uppdateras med bindande mål, bland annat en fullständig uppsättning seriösa, kvantifierade åtgärder utmed energiförsörjningskedjan.
38. Europaparlamentet påpekar att energieffektivitet är det effektivaste redskapet för att förbättra industrins tekniska innovationskraft och ge lönsamma bidrag till övergripande utsläppsminskningar och samtidigt stimulera sysselsättningsskapandet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att stödja medlemsstaterna i deras arbete för energieffektivitet genom att införa stabila långsiktiga incitament för främjande av den ur kostnads-nyttosynvinkel mest effektiva tekniken. För att energieffektivitetsmålet för 2020 ska nås bör en adekvat harmonisering av de europeiska energieffektivitetsstandarderna garanteras.

39. Europaparlamentet upprepar vikten av att ge incitament till offentliga och privata investeringar inriktade på utformning och utveckling av enkelt reproducerbara tekniker för att förbättra kvaliteten på energibesparingarna och energieffektiviteten.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt arbete med att främja energieffektiviteten införa särskilda åtgärder för att avhjälpa problemet med att incitamenten för konsumenter och energidistributörer i detta sammanhang ibland går i motsatt riktning.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa ett långsiktigt mål för minskning av energiförbrukningen i EU:s byggnadsbestånd fram till 2050.
42. Europaparlamentet framhåller att EU och medlemsstaterna inte har investerat tillräckligt i åtgärder för att minska koldioxidutsläppen eller öka energieffektiviteten på bygg- och transportområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka anslagen till åtgärder för att öka energieffektiviteten i byggnader och i centraliserade nät för uppvärmning och kylning i städerna, både vid översynen av den nuvarande budgetramen och i de framtida fleråriga budgetramarna.

Förnybar energi

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en försörjningsstrategi för biomassa för att uppmuntra till hållbar produktion och användning av biomassa. Parlamentet framhåller att strategin måste innefatta hållbarhetskriterier för olika slags biomassa där det tas hänsyn till att biomassa från olika källor har olika profil för koldioxidutsläpp och prioritet ägnas åt att biomassaråvarornas förstahandsvärde tillvaratas, snarare än att de används som energi. Parlamentet vidhåller att uppnåendet av EU:s mål i fråga om biodrivmedel inte får bli till skada för produktionen av livsmedel eller foder eller leda till förlust av biologisk mångfald.
44. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta ett bredare grepp på problematiken med indirekta förändringar av markanvändningen och arbeta för ett adekvat miljöskydd i tredjeländer som påverkas av ändrad markanvändning bilateralt och multilateralt för att beakta de växthusgasutsläpp som kan tillskrivas ändrad markanvändning, något som kan åstadkommas genom att det infördes ytterligare hållbarhetskriterier för vissa kategorier av biodrivmedel som importeras från tredjeländer.
45. Europaparlamentet understryker betydelsen av ny teknik för utvecklingen av förnybar energi och produktionen av bioenergi, och betonar att EU behöver utnyttja alla tillgängliga innovationer för att nå sina mål om minskade koldioxidutsläpp.
46. Europaparlamentet betonar att förnybar energi och innovationer på detta område fyller en viktig funktion och att det är angeläget med bättre lösningar för att lagra energin, öka energieffektiviteten och effektivisera energiöverföringen, däribland även lämpliga infrastrukturåtgärder. Parlamentet är medvetet om de avsevärda framsteg som medlemsstaterna har gjort med att utveckla förnybar energi sedan de bindande målen för 2020 fastställdes. Parlamentet uppmärksammar hur viktigt det är att fullfölja denna strategi och ställa upp fler bindande mål för förnybar energi till 2030, med hänsyn tagen till möjligheten och de makroekonomiska konsekvenserna av att göra detta. Parlamentet påpekar att sådana insatser kommer att bidra till uppnåendet av målen för 2050, ge näringslivet nödvändig investeringssäkerhet, avsevärt minska utsläppen av växthusgaser,

skapa sysselsättning, göra EU mer självförsörjande med energi och främja tekniskt ledarskap och industriell innovation. Parlamentet betonar att det är av avgörande betydelse att uppnå de mål som anges i de nationella handlingsplanerna för förnybar energi om EU:s övergripande mål för 2050 ska kunna uppnås och anser att kommissionen bör vidta åtgärder om de nationella målen inte nås.

47. Parlamentet betonar att kommissionen måste se till att antagandet av sådana mål inte försämrar incitamenten till investeringar i andra slag av energialstring med låga koldioxidutsläpp.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast vid utgången av 2012 offentliggöra den rapport om varje medlemsstats framsteg med att uppfylla sina juridiska krav på produktion av förnybar energi, som kommissionen är skyldig att sammanställa, tillsammans med en bedömning av om målen för 2020 kommer att nås, samt i det sammanhanget föreslå ett program med åtgärder som kommer att vidtas för att förmå sådana medlemsstater som ännu inte uppfyller kraven att göra detta.
49. Europaparlamentet erinrar om att elnäten kommer att behöva uppgraderas och utvecklas, särskilt för transport av förnybar energi som produceras i områden med stor potential, exempelvis havsbaserad vindkraft i Nordsjön och solenergi i södra Europa, och för att hantera decentraliserad produktion av förnybar energi.
50. Europaparlamentet betonar att ökad resurseffektivitet genom exempelvis avfallsåtervinning, bättre avfallshantering och beteendeförändringar är mycket viktiga för att uppnå EU:s strategiska mål för minskade koldioxidutsläpp.
51. Europaparlamentet konstaterar att jordbruksföretagen redan med den kunskap och teknik som finns tillgänglig i dag kan bli självförsörjande med energi och till och med har möjlighet att öka lönsamheten och skapa miljövinster genom lokal produktion av miljövänlig energi från organiskt avfall.
52. Europaparlamentet konstaterar att jordbrukarna för resurseffektivitetens skull bör uppmuntras att bättre utnyttja möjligheterna att ersätta gödselmedel med biogas och dess biprodukter.
53. Europaparlamentet understryker här betydelsen av gödselbearbetning, vilken inte bara ger förnybar energi utan även minskar trycket på miljön och producerar mineralkoncentrat som kan ersätta konstgödsel. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att om gödsel ska ses som en energikälla så måste behandlad gödsel erkännas som en konstgödselersättare i nitratdirektivet.
54. Europaparlamentet understryker behovet av att förbättra jordbruksföretagens självförsörjning med energi genom att främja produktion av förnybar energi på gården, såsom vindturbiner, solpaneler och biofermentorteknik, eftersom detta skulle minska produktionskostnaderna och göra företagen lönsammare genom att tillhandahålla alternativa inkomstkällor för jordbrukare.

Forskning

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att Horisont 2020-programmet och de europeiska innovationspartnerskapen enligt Innovationsunionen prioriterar behovet av

att utveckla alla slag av hållbar teknik med låga koldioxidutsläpp för att öka EU:s konkurrenskraft, gynna miljövänliga arbetstillfällen och förändra konsumentbeteendet.

56. Europaparlamentet betonar att det omgående krävs ökade forskningsinsatser och forskningsmedel för att utveckla och införa klimateffektiv jordbrukspraxis, mindre energiintensiva och mindre förorenande jordbruksmetoder och en effektivare energiproduktion, och framhåller dessutom att energieffektiva alternativ med lägre föroreningsnivåer redan finns. Parlamentet anser dessutom att forskning och utveckling på detta område är en förutsättning för att den strategiska planen för energiteknik ska kunna genomföras fullt ut och att detta kräver ytterligare investeringar. Parlamentet betonar att man i detta sammanhang bör se till att forskningsresultaten även omsätts i praktiken av företagen, och välkomnar kommissionens förslag att införa ett nytt forskningsramverk – Horisont 2020.
57. Europaparlamentet yrkar på att budgetstödet ska vara konsekvent med de 50 miljarder EUR som behövs från offentliga och privata källor för att den strategiska EU-planen för energiteknik (SET-planen) fullständigt ska kunna genomföras.
58. Europaparlamentet betonar vikten av FoU för utveckling av utsläppssnål och energieffektiv teknik. EU uppmanas att inta en ledande roll i forskning om klimatvänliga och energieffektiva energitekniker och att utveckla ett nära vetenskapligt samarbete med internationella partner, med ett särskilt fokus på rena och hållbara tekniker som kommer att ge resultat för 2020 inom ramen för SET-planen – EU:s flaggskeppsinitiativ för tekniker som ger lägre koldioxidutsläpp. Parlamentet understryker att anslagen till all slags energiforskning inom ramen för Horisont 2020 måste höjas, särskilt de till förnybar energi. Parlamentet erinrar om att de nuvarande anslagen på energiområdet inte står för mer än 0,5 procent av EU:s budget för 2007–2013 och att detta inte är i linje med EU:s politiska prioriteringar.

Avskiljning och lagring av koldioxid

59. Europaparlamentet inser vikten av att teknik för avskiljning och lagring av koldioxid tillämpas, när den tekniken är lönsam, om utsläppsminskningarna för koldioxid ska nås till minsta möjliga kostnad och medger att Europeiska rådets avsikt om att upp till 12 demonstrationsprojekt för avskiljning och lagring av koldioxid ska vara i drift 2015 sannolikt inte kommer att förverkligas, till följd av förseningar med förfarandena och bristande ekonomiska resurser, liksom brist på engagemang från somliga medlemsstaters sida. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en handlingsplan för avskiljning och lagring av koldioxid. Parlamentet inser att denna teknik inte kommer att lämpa sig under alla omständigheter, inte ens när vi hunnit till 2050, och att den mycket väl kan komma att inskränkas till större anläggningar samt till undvikande av utsläpp från industriprocesser. Parlamentet efterlyser stöd till genombrotsteknik inom andra områden för att öka energieffektiviteten och minska energiförbrukningen, och för att ge lösningar av annat slag än teknik för avskiljning och lagring av koldioxid.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå att icke ianspråktaga medel för projekt för avskiljning och lagring av koldioxid inom ramen för det europeiska programmet för ekonomisk återhämtning ska omfördelas till alternativa demonstrationsprojekt för avskiljning och lagring av koldioxid.

Nationella och sektorspecifika färdplaner

61. Europaparlamentet konstaterar att det i Cancúnavtalet föreskrivs att alla utvecklade länder ska utveckla strategier för låga koldioxidutsläpp.
62. Europaparlamentet välkomnar att vissa EU-medlemsstater tagit fram strategier för låga koldioxidutsläpp, men uppmanar alla att ta fram sådana strategier senast i juli 2013. Parlamentet vidhåller att kommissionen bör införa lagstiftningsförslag med krav på att strategierna ska utarbetas, om inte alla medlemsstater senast vid utgången av 2012 redan förbundit sig att göra detta.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att pröva i vad mån dessa planer adekvat bidrar till uppnåendet av målet från Cancún om att den globala medeltemperaturen i genomsnitt inte ska stiga mer än två grader över vad den var före industriåldern.
64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att de nationella och sektorspecifika färdplanerna görs till föremål för översyn från oberoende håll för att det ska framgå om det tagits full hänsyn till hur bästa möjliga teknik kan användas och om de föreslagna kostnaderna stämmer överens med vedertagen praxis.
65. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen ska ta full hänsyn till färdplanerna vid beredningen av politiska initiativ och även påtala fall där industrisektorerna inte förberett några sådana handlingsplaner.
66. Europaparlamentet uppmanar de berörda grupperna inom näringslivet att utarbeta sektorspecifika färdplaner om hur EU:s mål om låga koldioxidutsläpp bäst kan förverkligas, med uppgifter också om vilka investeringar som krävs och vilka finansieringskällor som ska tas i anspråk.
67. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen och medlemsstaterna ska stödja de sektorer som tagit fram färdplaner så att de kan vidareutveckla de initiativ och partnerskap som följer av dem och ta fram genombrottsteknik för att minska koldioxidutsläppen från de energiintensiva industrier som berörs.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vart tredje till femte år uppdatera färdplanen för 2050 samt prognoserna och att integrera de sektorsvisa och regionala färdplanerna samt medlemsstaternas färdplaner i uppdaterade versioner av sina egna färdplaner, med hjälp av modeller och metoder som är fullständigt öppna för insyn.
69. Europaparlamentet betonar att resurserna måste användas åtskilligt mera effektivt för att ett utsläppsnålt samhälle ska kunna förverkligas. Parlamentet uppmanar därför med kraft medlemsstaterna att utveckla eller stärka befintliga nationella strategier för resurseffektivitet och senast 2013 integrera dem i den nationella politiken för tillväxt och sysselsättning.

Energiproduktion

70. Europaparlamentet påminner om att världsefterfrågan på primärenergi kommer att öka med över 30 procent fram till 2035, vilket i sin tur kommer att öka den globala konkurrensen om energiresurser.

71. Europaparlamentet håller fast vid att medlemsstaterna bör kunna producera el med låga koldioxidutsläpp på så många olika sätt som möjligt (såsom förnybar energi, kärnkraft, teknik för avskiljning och lagring av koldioxid och hållbart producerad biomassa) och att ingenting bör uteslutas från de alternativ som står till buds för att kraven ska uppfyllas.
72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt se upp för att energiproduktion kan komma att utlokaliseras utanför EU:s system för utsläppshandel, varvid kommissionen bör vara uppmärksam på medlemsstater vars kraftnät är sammanlänkade med länder utanför EU.
73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att effektivitetsbedöma de mekanismer som låter elmarknaden fungera på sunda premisser i ett utsläppsnålt samhälle, och vid behov lägga fram lagstiftningsförslag om en bättre integration av de gränsöverskridande elmarknaderna samt om andra åtgärder för att bedöma om produktionskapaciteten är balanserad och finns tillgänglig.
74. Europaparlamentet uppmanar EU att gå in för att energisektorn senast 2050 ska fungera utan koldioxidutsläpp.
75. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera mer i den energiinfrastruktur som krävs för övergången till en hållbar ekonomi. Parlamentet betonar att EU bör ligga före med utvecklingen av standarder och driftskompatibel energirelaterad internetteknik samt energieffektiva IKT-tillämpningar, särskilt smarta nät, en snabb och fullständig installation av smarta system i hemmen, såsom smarta mätare utformade för att gynna konsumenten, och modernisering och utveckling av ett sammanlänkat europeiskt superkraftnät och LNG-infrastruktur. Parlamentet betonar, med hänsyn till interregionala sammanlänkningar, att det behövs en investeringsplan som grundar sig på EU:s energiinfrastrukturpaket för att garantera en diversifiering av energiförsörjningskällorna. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå praktiska lösningar för en verklig integration av stora mängder förnybar energi genom att främja marknadsregler som medger en effektiv och öppen internationell handel med el. Parlamentet efterlyser därför en snabb integration och ett snabbt upptag av gränsöverskridande elmarknader. Parlamentet menar att det är angeläget med en långsiktig vision med tanke på att det tar flera år att bygga upp en energiinfrastruktur med lång livslängd, och välkomnar inriktningen på energiinfrastruktur i den föreslagna fonden för ett sammanlänkat Europa.
76. Europaparlamentet framhåller att det nuvarande 20-procentmålet bygger på bidraget från kärnkraft i energimixen i vissa medlemsstater. Parlamentet konstaterar att Internationella energiorganets (IEA) World Energy Outlook 2011 innehåller ett scenario med mindre användning av kärnkraft, enligt vilket den prognostiserade ökningen av världens koldioxidutsläpp från energisektorn skulle bli väsentligt högre på medellång sikt på grund av en ökad användning av fossila bränslen. Parlamentet upprepar att somliga medlemsstaters beslut att stänga vissa befintliga kärnkraftverk inte får användas för att rättfärdiga en minskad ambitionsnivå i deras nuvarande klimatpolitik. Enligt IEA:s antaganden skulle uppnåendet av målet om en temperaturhöjning på högst två grader kräva en snabbare utveckling och installation av tekniker för avskiljning och lagring av koldioxid i både kol- och gaskraftverk. Parlamentet konstaterar emellertid att tekniken för avskiljning och lagring av koldioxid fortfarande är i en förkommersiell testfas, varför alternativ som förnybar energi och hög energieffektivitet måste övervägas.

Parlamentet efterlyser därför mera stöd till utveckling och tillämpning av olika former av genombrotsteknik för att energieffektiviteten ska öka och den ekonomiska tillväxten frikopplas från energiförbrukningen.

77. Europaparlamentet anser att uppnåendet av dessa mål fram till 2050 utan att medlemsstaternas egna energimixer döms ut på förhand skulle kunna leda till minskad förbrukning, en tryggare och pålitligare energiförsörjning och en dämpning av energiprisets volatilitet och därmed ge rimliga och konkurrenskraftiga energipriser för konsumenter och företag och stärka EU:s konkurrenskraft och sysselsättningstillväxt.

Industri

78. Europaparlamentet håller fast vid att EU i sitt stöd till den ”gröna ekonomin” bör erkänna hur viktigt det är att nuvarande industrier investerar i att göra resursanvändningen avsevärt effektivare och minska koldioxidutsläppen och nå målen om miljövänligt sysselsättningsskapande i Europa 2020-strategin. Parlamentet understryker att en grönare ekonomi bör stödja konkurrenskraften och innovationen genom att i huvudsak inrikta sig på de områden där förbättringarna är ekonomiskt lönsammare samt ändamålsenligare ur miljösynvinkel.
79. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka innovativa finansieringsinstrument för investeringar i ett utsläppsnått samhälle.
80. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att stödja inrättandet av innovationskluster för att ta fram regionala och nationella lösningar.

Transporter

81. Europaparlamentet stöder kommissionens färdplans krav på ett enda europeiskt område för transporter för att transportsektorns utsläpp av växthusgaser inom EU ska kunna minskas med 60 procent fram till 2050, jämfört med nivåerna inom EU 1990, och uppmanar dessutom kommissionen att lägga fram delmål för sektorn på utsläppsminskningarnas område för att se till att det vidtas tillräckliga åtgärder redan i ett tidigt skede.
82. Europaparlamentet välkomnar att fordonstillverkarna lyckats minska koldioxidutsläppen från personbilar sedan 2007 och framhåller att bränsleeffektiviteten snabbt måste bli ännu bättre. Parlamentet bekräftar att kommissionen vid arbetet med sin kommande översyn bör föreslå olika sätt att se till att de genomsnittliga koldioxidutsläppen från nya bilar når det överenskomna målet för 2020 om att det året inte överskrida 95 g/km. Parlamentet uppmanar kommissionen till ökad dialog och ökat samarbete med Internationella sjöfartsorganisationen för att sjöfarten genast och fullständigt ska fås med i åtagandena om minskade koldioxidutsläpp.
83. Europaparlamentet erinrar sig att kommissionen enligt direktiv 2009/29/EG varit ålagd att senast den 31 december 2011 utvärdera vilka framsteg Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) gör med att minska sjöfartens utsläpp och uppmanar kommissionen att ta med sjöfarten i sin färdplan samt, eftersom det inte finns något internationellt avtal om att minska sjöfartens utsläpp, föreslå lagstiftning för att få med utsläppen från sjöfarten i unionens åtagande om utsläppsminskning så att den föreslagna rättsakten träder i kraft senast 2013.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att förbättra bränsleeffektiviteten hos tunga lastfordon samt att i sin översyn av lagstiftningen om utsläpp från lätta nyttofordon 2013 ta större hänsyn till att bränsleeffektiviteten måste förbättras för att företagens kostnad till följd av höjda bränslepriser ska minska.
85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge köparna av alla typer av person- eller lastfordon ökad klarhet om fordonens bränsleeffektivitet, samt att lägga fram de kraftigt försenade förslagen om en reform av märkningsdirektivet som ska omfatta alla slag av säljfrämjande åtgärder.
86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart vidta åtgärder för att de testcykler som används för utvärdering av utsläppen från nya bilar exakt ska motsvara hur sådana fordon används under normala körförhållanden.
87. Europaparlamentet uttalar sin erkänsla för vad somliga medlemsstater gör för att inrätta en infrastruktur för batteriladdning och bränslepåfyllning för att främja användningen av elfordon och fordon med ytterst små koldioxidutsläpp och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om fastställande av minimikrav i varje medlemsstat med tanke på inrättandet av ett nätverk för hela Europa.
88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, som en prioriterad åtgärd för att minska förorenande utsläpp från transporter, investera i utvecklingen av ett EU-omfattande smart energinät som kan utnyttja energi som alstras på lokal och regional nivå, bland annat från förnybara källor, och som bidrar till utvecklingen av den nödvändiga infrastrukturen för elfordon.
89. Europaparlamentet anser att vi måste få en ny kultur som gynnar hållbarare transportsätt och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra till nya investeringar, både för att underlätta övergången till miljövänligare transportsätt och för att minska transportbehovet, bl. a. genom informationsteknik och fysisk planering.
90. Europaparlamentet betonar att stimulans till energibesparingar och energieffektivitet förutsätter att transporternas externa, av föroreningarna betingade, kostnader bakas in i priset på transporterna och att den förbättrade prestandan kommer att leda till miljövänliga val av transportsätt.
91. Europaparlamentet vill att det ska råda konsekvens med färdplanens prioriteringar i fråga om de planerade investeringarna i ny transportinfrastruktur, i och med att parlamentet erinrar sig att det är fara värt att kommissionens äskanden på 1 500 miljarder EUR för de två följande årtiondena inte kommer att gå till prioriteringar som innebär tillräckligt låga koldioxidutsläpp. Parlamentet betonar därför att EU:s infrastrukturbudget bör göras miljövänligare, särskilt medlen från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden.
92. Europaparlamentet välkomnar de nya riktlinjer som föreslagits för de transeuropeiska transportnäten och den tonvikt som fästs vid att utveckla nya järnvägskorridorer för person- och godstrafik. Parlamentet uppmanar kommissionen att med det snaraste lägga fram en strategi för hur alternativa bränslen och ny teknik ska användas inom transporterna och uppmanar medlemsstaterna att skyndsamt genomföra åtgärderna för det enhetliga europeiska luftrummet för att flygtrafiken och flygtrafikledningen ska fungera bättre.

93. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att oinskränkt genomföra lagstiftningen om luftfarten i utsläppshandelssystemet.

Jordbruk

94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå specifika åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser från jordbruket och användningen av konstgödsel som har fossila bränslen som utgångsmaterial, med hänsyn framför allt till jordbrukets roll som livsmedelsproducent (snarare än bränsleproducent). Parlamentet anser också att småbrukare kan behöva utbildning och tekniskt bistånd på detta område och uppmanar också kommissionen att forska mer kring hur olika slag av jordbruk fungerar samt kring vad som är effektiva jordbruksmetoder, med samtidig hänsyn tagen till rådande klimatförhållanden.
95. Europaparlamentet anser att jordbruket avsevärt kan bidra till att bekämpa klimatförändringarna och skapa nya arbetsstillfällen genom grön tillväxt. Parlamentet noterar att växthusgasminskningar inom jordbrukssektorn är en situation som alla vinner på, eftersom jordbruksföretagens långsiktiga ekonomiska och jordbruksmässiga hållbarhet ökar. Parlamentet kräver att den gemensamma jordbrukspolitiken ska innefatta mål för användningen av hållbar energi.
96. Europaparlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 förväntas öka det ovannämnda bidraget och erkänner att jordbruket redan har gjort betydande utsläppsminskningar tack vare en ökad produktionseffektivitet och att jordbrukssektorns potential är betydande på lång sikt (jordbrukssektorn kan till 2050 minska sina utsläpp av annat än koldioxid med 42–49 procent jämfört med 1990 års nivåer), men konstaterar samtidigt att denna potential är relativt begränsad i jämförelse med andra sektorer. Enligt parlamentet bör alla länder som står för den största delen av utsläppen bidra på lämpligt sätt.
97. Europaparlamentet stöder tanken på att miljöåtgärderna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken ska användas för att skapa ett EU-omfattande system för incitament för ökad näringsämnes-, energi- och climateffektivitet, där tyngdpunkten vilar på ökad koldioxidlagring i marken, en ytterligare minskning av växthusgasutsläppen och bättre hantering av näringsämnena, varvid syftet med systemet skulle vara att trygga jordbruksföretagens konkurrenskraft och livsmedelsförsörjningen på lång sikt med hjälp av en effektivare förvaltning av de begränsade naturtillgångarna.
98. Europaparlamentet kräver att man i den gemensamma jordbrukspolitiken införlivar nödvändiga åtgärder, däribland forskningsmedel, utbildningsinsatser, investeringsstöd och andra incitamentbaserade initiativ, som skulle främja och underlätta användningen av jord- och skogsbruksrester i produktionen av hållbar energi.
99. Europaparlamentet erinrar om att förbättrade jordbruks- och skogsbruksmetoder bör öka sektorns förmåga att bevara och binda koldioxid i mark och skog, och understryker samtidigt att de flesta skogsägare även är jordbrukare. Parlamentet framhåller dessutom EU:s mål att hejda avskogningen som sker runtom i världen, särskilt i utvecklingsländerna, och att stoppa minskningen av världens skogstäckelse senast 2030.
100. Europaparlamentet betonar vikten av att man genomför lämpliga åtgärder och/eller mekanismer för att jord- och skogsbrukssektorns roll när det gäller att binda kol ska få ett

verkligt ekonomiskt erkännande.

101. Europaparlamentet betonar att ett hållbart utnyttjande av skogen bidrar till att minska koldioxidutsläppen, och att det därför är nödvändigt att fastställa åtgärder inom jordbrukspolitikens andra pelare för att skogen ska kunna brukas även på platser med svåra förhållanden.
102. Europaparlamentet betonar att beskogningen särskilt måste uppmärksammas, eftersom den är det enda naturliga sättet att öka trämassans roll som kolsänka och källa till bioenergi.
103. Europaparlamentet efterlyser en strategi för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsvård inom EU för att säkerställa att sektorns bidrag till utsläppsminskningarna är beständiga och har miljömässig integritet. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att, med hänsyn tagen till subsidiaritetsprincipen, utveckla sin nationella politik för att minskningspotentialen inom deras respektive sektorer för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsvård ska få komma till sin rätt, eftersom detta skulle kunna bidra till värdefulla erfarenheter. Parlamentet understryker att det måste investeras i vetenskaplig forskning om lagringskapaciteten och utsläppen från verksamhet inom ramen för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsvård.
104. Europaparlamentet anser att långsiktig konkurrenskraft endast kan uppnås med hjälp av friska och klimattåliga jordbruksekosystem som präglas av biologisk mångfald och genom att man värnar och skyddar begränsade och ändliga naturresurser som jord, vatten och land.
105. Europaparlamentet betonar att det är en grundläggande förutsättning för att uppnå ett utsläppsnålt samhälle att den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna skyddas, värdesätts och återställs.
106. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör fokusera på att införliva klimatpolitiken med övriga åtgärder för att skapa samstämmighet mellan olika politikområden, bland annat industri, forskning, energi, biologisk mångfald, handel, utveckling, jordbruk, innovation, transport, djurskydd och Europa 2020-strategin. Parlamentet anser att en sund och strategisk förvaltning av jordbrukssektorns potential skulle hjälpa EU en god bit på vägen mot att bli en konkurrenskraftig aktör i framtidens utsläppsnåla världssamhälle.
107. Europaparlamentet betonar att livsmedelskedjan bör förkortas och öppnas mera för insyn och att konsumtion av lokalproducerade livsmedel bör uppmuntras, bland annat genom stöd till lokala och regionala marknader, i syfte att minska de transportrelaterade utsläppen inom jordbruksproduktionen. Utlokalisering till tredjeländer av verksamhet som avser europeisk, mångfunktionell produktion och förädling skulle enligt parlamentet få negativa konsekvenser för det europeiska mervärdet och för klimatmålen.
108. Europaparlamentet anser att en bättre hantering av djurfoder, däribland proteingrödor i växelbruk, och en större variation av proteingrödor i blandningar för permanent betesmark för att mer foder ska kunna odlas på gårdarna, skulle minska beroendet av foderimport med höga koldioxidkostnader. Detta skulle enligt parlamentet även minska jordbrukarnas kostnader för djurfoder och resultera i en bättre markförvaltning tack vare att markens vattenhållningsförmåga ökas och mottagligheten för skadegörare minskas.

Finansiering

109. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag om särskild finansiering i den fleråriga budgetramen 2014–2020 för att öka investeringarna i och främja utvecklingen och tillämpningen av teknik med låga koldioxidutsläpp. Parlamentet stöder avsikten att integrera finansieringen av klimatåtgärder för investeringar i förnybar energi och energieffektivitet i den sammanlagda fleråriga budgetramen och vidhåller samtidigt att detta effektivt måste övervakas. Parlamentet rekommenderar kommissionen att se till att framför allt dessa anslag används för stöd till sådana medlemsstater som har goda möjligheter att minska sina utsläpp mer än de nuvarande målen förutsätter, men saknar kapacitet att göra de investeringar som behövs.
110. Europaparlamentet understryker att hänsyn bör tas till den pågående finanskrisen vid utformningen av politiska åtgärder för att trygga och understödja de inledande investeringar som bidrar till fler förnybara energikällor i syfte att minska energikostnaderna på lång sikt och öka energieffektiviteten inom energiförsörjning och energitransport.
111. Europaparlamentet påminner om att de långsiktiga ekonomiska kostnaderna för att inte vidta åtgärder för att förhindra klimatförändringarna är långt större än de kortsiktiga kostnaderna för att vidta kraftfulla och beslutsamma åtgärder i dag.
112. Europaparlamentet önskar att det snabbt fastställs konkreta och mätbara sektorsspecifika mål för att uppmuntra privata investerare och skapa förtroende och samarbete bland dem och få till stånd ett bättre utnyttjande av EU-medel. Parlamentet betonar att förnybar energi, innovation samt utveckling och installation av genombrottsteknik kan bidra till bekämpningen av klimatförändringarna, samtidigt som de hjälper till att övertyga EU:s partner i hela världen om att utsläppsminskningar är möjliga utan att man förlorar konkurrenskraft eller äventyrar sysselsättningskapandet. Parlamentet anser det viktigt att EU och dess medlemsstater föregår med exempel genom att skapa ett system för investeringar i ny energieffektiv och koldioxidsnål teknik. Parlamentet vill att de befintliga finansieringssystemen stärks så att färdplanens mål kan uppnås samt att man snabbt inleder diskussioner om vilka finansiella instrument som bör användas och underlättar en bättre samverkan mellan nationella och europeiska finansieringssystem. Parlamentet anser att finansieringssystem med flera källor kan vara ett effektivt verktyg. Parlamentet understryker regionalfondernas och sammanhållningspolitikens viktiga roll som huvudinstrument för att medfinansiera regionala insatser för en övergång till ett utsläppsnålt samhälle. Parlamentet anser att en avsevärd andel av medlen för programperioden 2014–2020 bör anslås åt målen i färdplanen för 2050.
113. Europaparlamentet konstaterar att det låga priset på utsläppt koldioxid leder till att utauktionering av utsläppsrätter inte kommer att leda till att de förväntade resurserna uppåtdas. Parlamentet erinrar om att minst 50 procent av auktionsintäkterna måste investeras på nytt i klimatåtgärder, både inom EU och i utvecklingsländerna, och uppmanar med kraft kommissionen att aktivt övervaka hur medlemsstaterna använder dessa medel och årligen avlägga rapport till parlamentet om detta. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivt använda auktionsintäkterna till att främja forskning, utveckling och innovation för att på lång sikt minska utsläppen av växthusgaser.
114. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med början från 2013 sammanställa information om hur medlen från utauktioneringen av utsläppsrätter används och

offentliggöra en årlig rapport om hur mycket varje medlemsstat använder av dessa pengar för att främja teknik med låga koldioxidutsläpp och andra sätt att minska utsläppen av växthusgaser.

115. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå att medlemsstaterna ska avsätta en viss andel av auktionsintäkterna för att de ska användas som ytterligare EU-stöd till innovationer med hjälp av SET-planen eller genom likvärdiga initiativ.
116. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka och överväga kompletterande och innovativa källor till finansiering, också möjligheten att använda medel för regional utveckling, för att ytterligare främja utvecklingen och tillämpningen av teknik med låga koldioxidutsläpp.
117. Europaparlamentet betonar att subventioner som är negativa för miljön skyndsamt måste åtgärdas och efterlyser samordnade åtgärder för att budgetkonsolideringen och övergången till en hållbar ekonomi ska få stöd genom att alla sådana subventioner senast 2020 identifieras och utmönstras. Parlamentet uppmanar kommissionen att senast vid utgången av 2013 offentliggöra ett meddelande där det anges på vilka sätt EU:s budget åberopas för att berättiga ekonomiskt stöd, antingen direkt eller via medlemsstaterna, till verksamhet som motverkar målen i färdplanen för låga utsläpp.
118. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att verka för ett snabbare genomförande av G20-avtalet om avskaffande av stöd till fossila bränslen. Parlamentet betonar att genomförandet av avtalet måste samordnas internationellt för att nå önskad effekt.

Ytterligare åtgärder

119. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast vid utgången av 2012 lägga fram vittgående förslag om minskning av utsläppen av metan, sot och F-gaser.
120. Europaparlamentet erinrar om att de material som förorsakar störst koldioxidutsläpp skulle kunna ersättas med trä, till exempel inom byggsektorn, och efterlyser en klar rangordning för hur hållbart avverkat trä ska användas på ett sätt som står i konsekvens både med klimatmålen och med målen för resurseffektivitet. Parlamentet anser att hållbar bioenergi kan alstras från avfall, vissa restprodukter och biprodukter från industrin, om det bara ges tillräckliga garantier mot att koldioxidbindningen i marken minskar och mot förluster av biologisk mångfald, samt mot indirekta utsläpp till följd av att samma material undanträns från andra användningsområden.
121. Europaparlamentet påminner om att byggandet har ett stort ekologiskt fotavtryck eftersom där förbrukas stora mängder både av icke-förnybara naturtillgångar och av energi och koldioxidutsläppen är stora. Parlamentet påpekar att både resursförbrukningen och miljöskadorna minskar om man använder förnybara byggmaterial och uppmanar därför kommissionen att bättre se efter om byggmaterialen under hela sin livscykel har låga koldioxidutsläpp och är energieffektiva och att verka för att det byggs med ekologiskt hållbara, förnybara och utsläppsnåla material, såsom trä. Parlamentet erinrar om att trä är ett koldioxidneutralt material eftersom växande träd binder koldioxid.

122. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.